

Arrest

nr. 97 948 van 27 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van 7 juli 2012 om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, komt als niet-begeleide minderjarige België binnen en dient op 14 december 2009 een asielaanvraag in.

Op 10 december 2010 weigert het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan de verzoekende partij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 9 februari 2011 vraagt de voogd van de verzoekende partij de toepassing van de bepalingen van de omzendbrief betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen van 15 september 2005.

Op 1 maart 2011 wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, geldig voor zes maanden.

Op 29 mei 2012 vraagt de voogd van de verzoekende partij de afgifte van een A-kaart.

Op 1 juni 2012 geeft de gemachtigde van de staatssecretaris aan de gemeente Heist-op-den-Berg de instructie tot verlenging van het attest van immatriculatie voor een periode van zes maanden, en vraagt hij dit attest in te trekken op datum van meerderjarigheid van de verzoekende partij, waarop een bijlage 13 zal afgeleverd worden.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 7 juni 2012 nr. X wordt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing verworpen.

Op 17 juni 2012 bereikt de verzoekende partij de leeftijd van achttien jaar.

Op 7 juli 2012 geeft de gemachtigde van de staatssecretaris aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“(…)

REDEN VAN DE BESLISSING:

art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996 – Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden heeft. Haar attest van immatriculatie geldig tot 08-12-2012 zal ingetrokken worden aangezien zij inmiddels meerderjarig is geworden en zij aldus niet meer voldoet aan de voorwaarden die voorzien zijn in artikel 61/14 en volgende van de wet van 15-12-1980.

(…)”

Op 10 augustus 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 19 september 2012 wordt deze aanvraag ingewilligd en wordt de verzoekende partij in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister voor een duur van één jaar.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf. RvS 16 januari 2006, nr. 153 761*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter zitting van 12 februari 2013 deelt de raadsman van de verzoekende partij mee dat zijn cliënte gemachtigd is tot een tijdelijk verblijf in het Rijk voor een duur van één jaar ingevolge haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, ingediend op 10 augustus 2012, en dat de Raad zal oordelen over het belang van de verzoekende partij bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Er dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet meer ten uitvoer kan worden gelegd, gelet op het tijdelijk verblijfsrecht dat aan verzoekster werd toegestaan na de kennisgeving van het bestreden bevel. Zij getuigt bijgevolg niet meer van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Volledigheidshalve wordt hieraan toegevoegd dat het bevel *in casu* evenmin nog zou kunnen "herleven", omdat in de motieven uitdrukkelijk verwezen wordt naar het einde van het verblijf van de verzoekende partij als minderjarige en naar de wettelijke bepalingen ter zake. Dit motief dat correct was op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, is inmiddels gdateerd. De verzoekende partij heeft na deze bestreden beslissing als meerderjarige een aanvraag ingediend die werd ingewilligd, zodat haar verblijfssituatie fundamenteel gewijzigd is.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet meer getuigt van het rechtens vereiste belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET